

JULIANE KOKOTT

FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA

Az ismertetés napja: 2006. szeptember 27.¹

I – Bevezetés

1. A jelen fellebbezést Osman Öcalan a Kurdisztáni Munkáspárt (Partiya Karkerên Kurdistan – PKK) nevében és Serif Vanly a Kurdisztáni Nemzeti Kongresszus (Kongra Netewiya Kurdistan – KNK) nevében nyújtotta be. O. Öcalan Abdullah Öcalan, a PKK Törökországban fogva tartott vezetőjének testvére.

2. Mindkét felperes a Tanács aktusát támadja, amellyel a PKK-t a terrorista szervezetek listájára felvette. Az Elsőfokú Bíróság a PKK keresetét elutasította, mivel saját bevallása szerint a PKK már nem létezik, és ezért O. Öcalan nem tudja bizonyítani, hogy a képviseletében járt el. A KNK keresetét mint elfogadhatatlant szintén elutasította, mivel a Tanács határozata a KNK-t személyében nem érintette.

II – A jogvita előzményei és jogi háttere

3. Az Elsőfokú Bíróság a jogvita előzményeit és jogi hátterét a T-229/02. sz. ügyben 2005. február 15-én hozott megtámadott végzés² 1–9. pontjában az alábbiak szerint foglalja össze:

„1 Az iratok alapján a Kurdistan Workers' Party (Kurdisztáni Munkáspárt, a továbbiakban: PKK) 1978-ban jött létre, és kezdte meg a török kormány elleni fegyveres küzdelmét a kurdok önrendelkezésének elismeréséért. O. Öcalan írásban tett vallomása szerint önvédelmi jogának fenntartása mellett 1999 júliusában a PKK egyoldalú tűzszünetet hirdetett. Ennek megerősítéseként ugyanezen vallomás szerint 2002 áprilisában a PKK kongresszusa kimondta, hogy »2002. április 4-től a 'PKK' nevében végzett minden tevékenység beszüntetésre kerül, és a PKK nevében végzett tevékenység törvénytelennek

1 – Eredeti nyelv: német.

2 – A PKK és a KNK kontra Tanács ügy (EBHT 2005., II-539. o.).

- minősül» (a keresetlevél 2. mellékletének 16. pontja). A kurd kisebbség politikai céljainak demokratikus úton történő elérésére Kongreya Azadî ş Demokrasiya Kurdistan (Kurdisztáni Szabadság és Demokrácia Kongresszusa, a továbbiakban: KADEK) néven új politikai tömörülést hoztak létre. A KADEK elnökévé A. Öcalant nevezték ki.
- 2 A Kurdistan National Congress (Kurdisztáni Nemzeti Kongresszus, a továbbiakban: KNK) mintegy harminc szervezetet tömörítő szövetség. A KNK célja »Kurdisztán minden részén megerősíteni a kurdok egységét és együttműködését, valamint támogatni a kurd nemzet legfőbb érdekeiért vívott harcukat« (a KNK alapszabálya 7. cikkének (A) bekezdése). A KNK elnöke, S. Vanly által írásban tett vallomás alapján a PKK tiszteletbeli vezetője azok közül került ki, akik a KNK létrehozását szorgalmazták. A PKK tagja volt a KNK-nak, a KNK-t pedig részben a PKK egyéni tagjai finanszírozták.”
- 3 2001. december 27-én – arra az álláspontra helyezkedve, hogy az ENSZ 1373. (2001) sz. határozatának végrehajtásához közösségi fellépésre van szükség – a Tanács elfogadta a terrorizmus leküzdéséről szóló 2001/930/KKBP közös állásponthoz (HL L 344., 90. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 213. o.) és a terrorizmus leküzdésére vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös állásponthoz (HL L 344., 93. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 217. o.).
- 4 A 2001/931 közös álláspont 2. cikke kimondja:
- »Az Európai Közösség, az Európai Közösséget létrehozó szerződésben ráruházott hatáskör keretén belül eljárva, elrendeli a mellékletben felsorolt személyek, csoportok és szervezetek pénzeszközeinek és egyéb vagyoni értékeinek vagy gazdasági erőforrásainak a befagyasztását.«
- 5 2001. december 27-én a Tanács elfogadta a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendeletet (HL L 344., 70. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 207. o.).
- 6 A 2580/2001 rendelet 2. cikke kimondja:
- »(1) Az 5. és a 6. cikkben megengedett kivételektől eltekintve:
- a) a (3) bekezdésben említett listában szereplő természetes vagy jogi személy, csoport vagy szervezet tulajdonában vagy birtokában álló, vagy hozzájuk tartozó valamennyi pénzeszközt, egyéb vagyoni értéket és gazdasági erőforrást [be kell fagyasztani];

b) semmiféle pénzeszközt, egyéb vagyoni értéket és gazdasági erőforrást sem közvetve, sem közvetlenül nem lehet a (3) bekezdésben említett listában szereplő természetes vagy jogi személy, csoport vagy szervezet rendelkezésére bocsátani.

(2) Az 5. és a 6. cikkben megengedett kivételektől eltekintve tilos pénzügyi szolgáltatásokat nyújtani a (3) bekezdésben említett listában szereplő természetes vagy jogi személy, csoport vagy szervezet számára.

(3) A Tanács egyhangúlag, és a 2001/931/KKBP közös álláspont 1. cikkének (4), (5) és (6) bekezdésében megállapított rendelkezéseivel összhangban eljárva, megállapítja, felülvizsgálja és módosítja azoknak a személyeknek, csoportoknak és szervezeteknek a listáját, akikre, illetve amelyekre ez a rendelet vonatkozik; ez a lista a következőket tartalmazza:

i) természetes személyek, akik terrorcselekményt követnek el vagy kísérelnek meg elkövetni, illetve ilyen cselekmények elkövetésének részesei vagy azok elősegítői;

ii) jogi személyek, csoportok vagy szervezetek, amelyek terrorcselekményt követnek el vagy kísérelnek meg elkövetni, illetve ilyen cselekmények elkövetésének részesei vagy azok elősegítői;

iii) az i. és ii. pontban említett egy vagy több természetes vagy jogi személy, csoport vagy szervezet tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló jogi személyek, csoportok vagy szervezetek;

iv) az i. és ii. pontban említett egy vagy több természetes vagy jogi személy, csoport vagy szervezet nevében vagy irányítása alatt eljáró természetes vagy jogi személyek, csoportok vagy szervezetek.«

7 2002. május 2-án a Tanács elfogadta a 2580/2001/EK tanácsi rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2001/927/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2002/334/EK tanácsi határozatot (HL L 116., 33. o.). A 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerinti listán (a továbbiakban: vitatott lista) a határozat értelmében a PKK is szerepelt.

8 A 2002/334 határozat ellen a KNK a T-206/02. számon nyilvántartásba vett megsemmisítés iránti keresetet nyújtotta be.

9 2002. június 17-én a Tanács elfogadta a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2002/334 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2002/460/EK tanácsi határozatot (HL L 160., 26. o.). A PKK neve továbbra is szerepelt a vitatott listán. Ezt a listát – a Tanács határozataival – ezt követően rendszeresen frissítették.”

4. Az Elsőfokú Bíróság megállapításainak kiegészítéseképpen a jelen ügy megítéléséhez célszerű felidézni a 2001/931 közös állásfoglalás 1. cikke (6) bekezdésének szövegét:

„A mellékletben található listában szereplő személyek és szervezetek nevét rendszeresen és legalább hat hónaponként felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy biztosítva legyen a listában való fenntartásuk megalapozottsága.”

5. A KNK először a T-206/02. sz. ügyben³ a 2002/334 határozat, majd a PKK nevében eljáró O. Öcalan közösen a fent hivatkozott T-229/02. sz. ügyben a 2002/334 és a 2002/460 határozat ellen nyújtott be keresetet. A jelen fellebbezés kizárólag az utóbbi együttes keresetre vonatkozik.

³ – Lásd a T-206/02. sz., KNK kontra Tanács ügyben 2005. február 15-én hozott végzést (EBHT 2005., II-523. o.).

III – Az Elsőfokú Bíróság végzése

6. A megtámadott végzéssel az Elsőfokú Bíróság mindkét felperes keresetét a Tanács elfogadhatatlansági kifogása alapján mint elfogadhatatlant elutasította.

7. Az Elsőfokú Bíróság az említett végzés 27. pontjában megállapította, hogy a PKK-t a 2002/334 és a 2002/460 határozatok közvetlenül és személyében érintik. A 28. pontban rámutatott, hogy ilyen típusú esetekben „túlzott alaki követelmények” a kereset elfogadhatósága tekintetében nem írhatók elő, mert különben semmilyen hatékony jogorvoslat nem volna lehetséges.

8. Az Elsőfokú Bíróság azonban a megtámadott végzés 34-41. pontjában kijelentette, hogy O. Öcalan nem támasztotta alá, hogy a PKK képviseletében jogosult volt eljárni, ezzel szemben kijelentette, hogy a PKK korábban feloszlott, és minden, a nevében végzett tevékenység törvénytelennek minősül. Az Elsőfokú Bíróság megállapította tehát, hogy O. Öcalan a PKK nevében magánszemélyként nyújtott be keresetet, és ezért a kereset elfogadhatatlan.

9. A KNK keresetőségi jogát az Elsőfokú Bíróság a 45–56. pontban vizsgálta, eszerint a jogalanyok meghatározott csoportjának kollektív érdekei előmozdítására létrejött valamely egyesület csak akkor minősül az adott

csoport általános érdekeit érintő jogi aktussal – az EK 230. cikk negyedik bekezdése szerint – személyében érintettnek, ha tagjai egyéni-
leg is személyükben érintettek. Mivel a PKK már nem létezik, már nem tagja a KNK-nak sem, és ebből a szempontból nem tekintendő személyében érintettnek sem. A PKK utód-szervezete, a KADEK, nem tagja a KNK-nak. A KNK vagy tagjai tevékenységének a PKK-val vagy utódszervezetével való együttműködés tekintetében történő további korlátozása a 2002/334 és a 2002/460 határozatok alapján nem személyében érintené, hanem olyan módon, mint bármely más személyt.

10. Végezetül az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a határozatok megtámadása lehetőségének megnyitásához nincs szükség a KNK keresethatósági jogára, mivel a PKK utódszervezete keresetet indíthat, ahogyan arra már ténylegesen sor került a KONGRA-GEL-ügyben (Kongra Gelê Kurdistan – Kurdistanî Népi Kongresszus).⁴

IV – A felek kérelmei

11. A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság

1. nyilvánítsa elfogadhatónak az Osman Öcalan által a korábban PKK néven ismert szervezet nevében benyújtott keresetet;
2. nyilvánítsa elfogadhatónak a Serif Vanly által a KNK néven ismert szervezet nevében benyújtott keresetet;
3. valamint határozzon az elfogadhatósággal kapcsolatos eljárás költségeinek viseléséről.

12. A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság

1. mint elfogadhatatlant utasítsa el a két fellebbező fellebbezését;
2. másodlagosan mint megalapozatlant utasítsa el a két fellebbező fellebbezését;

3. adott esetben utalja vissza az Elsőfokú Bíróság elé az ügyet;

4. a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

⁴ – Az Elsőfokú Bíróság a T-253/04. sz., Aydar és társai ügyben folyamatban lévő eljárásra hivatkozik; az erről szóló közlemény megjelent az HL 2004. C 262., 28. o.

V – Értékelés

alapján járt volna el.⁵ E rendelkezés szövege a következő:

13. A fellebbezés a két felperes keresetének elutasítására vonatkozik. Először a PKK nevében benyújtott fellebbezés vizsgálatára kerül sor, majd a KNK fellebbezésére.

„Ha a keresetlevél nem felel meg az e cikk 3–5. §-ában meghatározott követelményeknek, a hivatalvezető a hiánypótlásra vagy a fent említett iratok benyújtására ésszerű határidőt állapít meg a felperes számára. Ha a felperes az előírt határidőn belül elmulasztja a hiánypótlást vagy a szükséges iratok benyújtását, az Elsőfokú Bíróság határoz arról, hogy e követelmények be nem tartása miatt a keresetlevél alaki okból elfogadhatatlan-e.”

A – Az O. Öcalan által a PKK nevében benyújtott fellebbezésről

14. A PKK nevében eljárva az első felperes összesen hét jogalapot ad elő, amelyeket részben együtt lehet vizsgálni.

16. Az ügyvéd megbízásával és a meghatalmazó személlyel összefüggésben az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. cikkének 5. §-a különleges figyelmet érdemel:

„A magánjog hatálya alá tartozó jogi személyek által benyújtott keresetlevélhez a következőket kell csatolni:

1. Az első jogalapról – a megbízás elismerése

a) [...]

15. Az első felperes azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság ellentmondásosan járt el, amikor megállapította, hogy nem a PKK nevében, hanem magánszemélyként járt el. A felperes álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság már elismerte, hogy a felperes a PKK képviselőjében jogosult volt eljárni, azáltal, hogy a keresetet kézbesítette, ahelyett, hogy az eljárási szabályzatának 44. cikke 6. §-a

b) bizonyíték arról, hogy a jogi személy ügyvédje számára adott meghatalmazás erre felhatalmazott személy által, szabályszerűen lett kiállítva.”

⁵ – Az első felperes tévesen a Bíróság eljárási szabályzatában szereplő cikkek számára hivatkozik.

17. Az első felperes arra az ügyre hivatkozik, amelyben az Elsőfokú Bíróság a Bizottság azon kifogására válaszol, amelyek szerint az ügyvédet meghatalmazó személy nem volt jogosult az eljárást kezdeményező gazdasági társaság képviselőjére, a felpereshez erre vonatkozó kérdéseket intézett.⁶ Jelen ügyben sem a Tanács, sem maga az Elsőfokú Bíróság ilyen módon nem kérdőjelezte meg az O. Öcalan által adott megbízást, mielőtt a végzést meghozták volna.

elfogadhatóság kérdésében, még akkor is, ha egyelőre nem egyértelmű, hogy a fél képviseletében megjelenő személyt a képviseletre valóban meghatalmazták. Ellenkező esetben a megbízás kérdésében nem kerülhetne sor tisztességes eljárásra. Gyakorlati szempontból is ez az egyetlen ésszerű eljárás, mivel leginkább az állítólagos képviselők képesek a résztvevők közül e kérdésben bizonyítékot szolgáltatni.

18. A Tanács azonban helytállóan állítja, hogy a keresetlevél kézbesítésének ténye nem akadályozza meg az Elsőfokú Bíróságot abban, hogy később megállapítsa, hogy az O. Öcalan által adott megbízás hibás volt. Az Elsőfokú Bíróság ugyanis az első felperes által hivatkozott ügyben a meghatalmazást adó személy megbízását csak azt követően ellenőrizte, hogy a Bizottság a kifogásait előadta.⁷

21. E jogalap keretében a panasznak azt a részét, amely szerint az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta felhívni az első felperest arra, hogy bizonyítsa az eljárásra vonatkozó megbízását, a hetedik jogalappal együtt kell vizsgálni, amely szerint a felperesnek nem biztosították a lehetőséget, hogy álláspontját tisztázza.

19. Emellett az első felperes állítása szerint ellentmondásos az, hogy az Elsőfokú Bíróság először meghallgatta őt az elfogadhatóság kérdésében, majd az eljárás további részére megtagadta a megbízás elismerését az általa képviselt szervezet tekintetében.

22. Az első jogalapot tehát el kell utasítani.

20. Ez az érv szintén nem meggyőző, mivel – ahogyan arra a Tanács rámutatott – a jog kötelezővé teszi a fél meghallgatását az

2. A második és a harmadik jogalapról – az érdemi kérdések előzetes vizsgálata

6 – A T-180/00. sz., *Astipesca* kontra Bizottság ügyben 2002. október 17-én hozott ítélet (EBHT 2002., II-3985. o.) 44. és azt követő pontjai.

7 – A fenti 6. lábjegyzetben hivatkozott *Astipesca*-ügyben hozott ítélet.

23. E két jogalappal az első felperes azt állítja, hogy a PKK létezését nem az elfogadhatatlansági kifogás keretében, elkülönítetten kellett volna vizsgálni, hanem a kereset

érdemének részeként. Ezzel összefüggésben az első felperes az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikke 1. §-ának első mondatára hivatkozik.

hatatlansági kifogást, amelyek az ügy érdeme szempontjából is lényegesek.

24. A Tanács e jogalapot elfogadhatatlannak tartja, mivel az kizárólag az Elsőfokú Bíróság előtt folytatott eljárásban elhangzott érveket ismétli meg. Feltéve azonban, hogy a felperes a közösségi jog Elsőfokú Bíróság általi értelmezését vagy alkalmazását vitatja, az első fokon vizsgált jogkérdéseket a fellebbezési eljárásban ismételt vizsgálni lehet. Ha a felperes ugyanis nem alapozhatná a fellebbezését olyan jogalapra és érvekre, amelyekre az Elsőfokú Bíróság előtt már hivatkozott, az a fellebbezést részben megfosztaná a céljától.⁸ Jelen jogalap esetében az első felperes valóban az első fokon elhangzott érveit ismétli meg, azonban azt az Elsőfokú Bíróság határozatának megtámadása során teszi. Ezért a jogalap elfogadható.

26. E rendelkezés német szövege a következő:

„Will eine Partei vorab eine Entscheidung des Gerichts über die Unzulässigkeit, die Unzuständigkeit oder einen Zwischenstreit herbeiführen, so hat sie dies mit besonderem Schriftsatz zu beantragen.” [A fél külön beadványban kérheti, hogy az Elsőfokú Bíróság döntsön az elfogadhatatlanság, a hatáskör hiánya vagy egyéb közbenső kérdés tárgyában.]

27. Az angol⁹ és a francia¹⁰ szöveg ezzel szemben lényegében azt írja elő, hogy az elfogadhatatlansági vagy a hatáskör hiányára alapított kifogást, illetőleg az ügy érdemét nem érintő közbenső kérdéseket fel lehet hozni.

25. E jogalap azonban nem megalapozott. Vitatható, hogy a PKK létezése a kereset érdeme szempontjából mennyire lényeges, mivel az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikke 1. §-ának első mondata nem zárja ki, hogy olyan érvekre alapítsák az elfogad-

28. Az első felperes ebből azt a következtetést vonja le, hogy elfogadhatatlansági kifogást nem lehet felhozni, és az Elsőfokú

8 – A C-488/01. P. sz. Martinez kontra Parlament ügyben 2003. november 11-én hozott végzés (EBHT 2003., I-13355. o.) 39. pontja, valamint a C-234/02. P. sz., Európai ombudsman kontra Lamberts ügyben 2004. március 23-án hozott ítélet (EBHT 2004., I-2803. o.) 75. pontja.

9 – A party applying to the Court of First Instance for a decision on admissibility, on lack of competence or other preliminary plea not going to the substance of the case shall make the application by a separate document.

10 – Si une partie demande que le Tribunal statue sur l'irrecevabilité, l'incompétence ou sur un incident, sans engager le débat au fond, elle présente sa demande par acte séparé.

Bíróság arról nem hozhat határozatot, ha közben az ügy érdemét érintő kérdést kell eldöntenie.

elutasíthatja azt. Egyik esetben sem merül fel az olyan kérdésekre való korlátozás, amelyek nem tartoznak az ügy érdeméhez.

29. Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikke 1. §-a első mondatának francia és angol szövegét ugyanis lehet úgy értelmezni, hogy az abban felsorolt kivételek nem terjedhetnek ki olyan kérdésre, amely a kereset érdemi vizsgálatát kívánja meg. Nem elképzelhetetlen, hogy a két nyelvi változatban e korlátozás mindhárom kivételre alkalmazható, azonban valószínűbbnek tűnik, hogy e rendelkezés összefüggéseire is tekintettel csak a harmadik kivételre, a „Zwischenstreit”, az „incident” vagy „other preliminary plea” „egyéb közbenső kérdés” kifejezésre korlátozódik.

30. Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikke 1. §-a első mondatának ez utóbbi értelmezése is összhangban áll e rendelkezés rendszerével. Ha az Elsőfokú Bíróság az elfogadhatóságot anélkül vizsgálja, hogy kifogást hoztak volna fel, semmi nem akadályozza meg ugyanis abban, hogy olyan kérdéseket vizsgáljon meg, amelyek szintén lényegesek lehetnek az adott kereset érdeme szempontjából. A 113. cikk alapján az Elsőfokú Bíróság hivatalból, a felek meghallgatását követően bármikor vizsgálhatja, hogy eljárásgátló okok nem állnak-e fenn. Ha a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan, az Elsőfokú Bíróság a 111. cikk alapján – az eljárás folytatása nélkül – indokolt végzéssel

31. Az elfogadhatóság kérdésének korlátlan vizsgálata az elfogadhatósági feltételek összességének rendszerével is összhangban áll, mivel az ügy érdemének vizsgálata feltételezi, hogy az Elsőfokú Bíróság hatáskörrel rendelkezik, és hogy a kereset elfogadható.¹¹

32. Emellett az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikkének célja ellentmond annak, hogy az elfogadhatatlansági kifogást olyan kérdések vizsgálatára korlátozzák, amelyek az ügy érdeme szempontjából lényegtelenek. Ahogyan ugyanis arra a Tanács helyesen rámutatott, az elfogadhatatlansági kifogás lehetővé teszi, hogy az ügy érdemének beható vizsgálatát megelőzzék. E vizsgálat nem lényeges az eljárás szempontjából, ha a kereset elfogadhatatlan. Még ha az elfogadhatósággal összefüggésben olyan kérdések vizsgálatára kerül is sor, amelyek az ügy érdeme szempontjából lényegesek, ebből nem következik, hogy az ügy érdemének teljes vizsgálatára van szükség.

11 – Ruiz-Jarabo Colomer főtanácsnok a C-23/00. P. sz., Tanács kontra Boehringer ügyben (2002. február 26-án hozott ítélet [EBHT 2002., I-1873. o.]) 2001. október 4-én ismertetett indítványának 28. és azt követő pontjaiban úgy vélte, hogy téves jogalkalmazásnak tekintette az ügy érdemében való határozathozatalt, ha a kereset nem elfogadható. A Bíróság azonban (az ítélet 52. pontjában) úgy tekintette, hogy az ilyen eljárás a Tanácsot nem érinti hátrányosan, ennek eredményeként a fellebbezést elutasította.

33. Ezért az olyan kérdések, amelyek a kereset érdeme szempontjából lényegesek lehetnek, az elfogadhatatlansági kifogással összefüggésben az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 114. cikke alapján megvizsgálhatók. Ebből következően a PKK létezésének lehetséges relevanciája a kereset érdeme szempontjából sem az elfogadhatatlansági kifogást, sem az Elsőfokú Bíróság e kifogásra vonatkozó határozatát nem zárta ki.

34. A fentiekre tekintettel a második és a harmadik jogalapot el kell utasítani.

3. A negyedik és az ötödik jogalapról – O. Öcalan nyilatkozatának elferdítése és a PKK jogképességének folytonossága

35. Negyedik jogalapjával az első felperes azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte érvelését. Az első felperes szerint O. Öcalannak az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott keresete és nyilatkozata alapján kiderül, hogy a PKK ezen a néven beszüntette tevékenységét, és létrehozta az új, KADEK elnevezésű szövetséges szervezetet. O. Öcalan a keresettel összefüggésben sehol nem ismerte el, hogy a PKK megszűnt, vagy hogy feloszlottak.

36. Az ötödik jogalap tekintetében az első felperes azt állítja, hogy noha a PKK főszabálya szerint nem létezik, legalább a jelen eljárás szempontjából el kell ismerni a jogképességének folytonosságát. Abban az esetben, ha a PKK-t betiltanák, akkor is el kellene ismerni esetében az ahhoz elegendő jogképességet, hogy bíróság előtt vitathassa e betiltást.

37. A Tanács szerint e jogalapok nem elfogadhatók, mivel kizárólag az Elsőfokú Bíróság előtt ismertetett érveket ismétlik meg, és a tényállás megállapítását kifogásolják.

38. A fent kifejtettekkel összhangban megengedett olyan érvek ismételt felhívása, amelyeket első fokon előterjesztettek, ha – a jelen ügýhöz hasonlóan – ezáltal az Elsőfokú Bíróság jogi értékelését vitatják. Ezzel szemben a tényállás megállapítása nem minősül olyan jogkérdésnek, amelyet ilyen minőségénél fogva a Bíróság felülvizsgálhatna. Ez azonban csak akkor érvényes, ha az Elsőfokú Bíróság nem *torzította el* a hozzá benyújtott bizonyítékokat.¹² Ezért mindkét jogalap elfogadható abban a tekintetben, hogy az első felperes állítása szerint az Elsőfokú Bíróság a hozzá benyújtott bizonyítékokat elferdítette.

12 – A C-237/98. P. sz., Dorsch Consult kontra Tanács és Bizottság ügyben 2000. június 15-én hozott ítélet (EBHT 2000., I-4549. o.) 35. és 36. pontja, valamint a C-204/00. P., C-205/00. P., C-211/00. P., C-213/00. P., C-217/00. P. és C-219/00. P. sz., Aalborg Portland és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2004. január 7-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-123. o.) 49. pontja.

39. Kétség merülhet fel azonban e fellebbezési jogalapok relevanciája tekintetében, nevezetesen hogy alkalmasak-e az Elsőfokú Bíróság végzésének megtámadására. Ha nem alkalmasak, akkor – a francia szóhasználatból élve – „moyen inopérant”-nak minősülnek, azaz olyan jogalapnak, amely nem teszi lehetővé a fellebbezés céljának megvalósítását, és ezért megalapozatlan.

40. Annak megállapíthatóságához, hogy a PKK létezésére vonatkozó érvek esetlegesen relevánsak-e, emlékeztetni kell arra, hogy az Elsőfokú Bíróság – a Tanács által felhozott kifogásnak megfelelően – nem a PKK jogképességének vagy perképességének hiánya miatt utasította el a keresetet, hanem mert O. Öcalan nem volt a PKK képviselője.

41. Az Elsőfokú Bíróság azonban O. Öcalan megbízásának elutasítását kizárólag azon állítására alapozta, amely szerint a PKK már nem létezett. Ha az első fellebbező ezen fellebbezési jogalapja sikeres, akkor ezen a meghatározó ponton az érdemi kérdés megoldódik. Ha az első felperes e jogalapjai elfogadásra kerülnek, az érdemi kérdések e lényeges ponton eldőlnének. Ezért e jogalapok relevánsnak bizonyulhatnak.

42. Meg kell tehát vizsgálni, hogy az Elsőfokú Bíróság elferdítette-e a bizonyítékokat. Az ilyen elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az akta irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok

újából értékelése.¹³ Ez a megfogalmazás azonban nem egyértelmű, mivel a bizonyíték elferdítésének megállapítása megkívánja az értékelés minimális szintjét. Ilyen elferdítés tehát akkor valósul meg, ha a meglévő bizonyítékok értékelése új bizonyítékok felhasználása nélkül is nyilvánvalóan tévesnek tűnik.

43. Eddig a Bíróság a bizonyítékok elferdítésével kapcsolatos megállapításait legtöbbször arra a tényre alapozta, hogy az Elsőfokú Bíróság egy adott bizonyíték tartalmát objektíve tévesen állapította meg.¹⁴ A Bíróság indoklását szintén egyes nyilatkozatok összefüggésére alapította mind annak megállapítására, hogy valamely irat tartalmát elferdítették,¹⁵ mind annak érdekében, hogy a bizonyíték elferdítésének gyanúját megcáfolja.¹⁶

13 – A C-8/95 P. sz., New Holland Ford kontra Bizottság ügyben 1998. május 28-án hozott ítélet (EBHT 1998., I-3175. o.), 72. pontja, és a C-551/03. P. sz., General Motors kontra Bizottság ügyben 2006. április 6-án hozott ítélet (EBHT 2006., I-3173. o.) 54. pontja.

14 – Lásd a C-164/98. P. sz., DIR International Film és társai kontra Bizottság ügyben 2000. január 27-én hozott ítélet (EBHT 2000., I-447. o.) 43. és azt követő pontjait, amely a Bizottság határozatának indoklására utal, amelyet tévesen értelmeztek; a C-277/01. P. sz., Parlament kontra Samper ügyben 2003. április 3-án hozott ítélet (EBHT 2003., I-3019. o.) 45. és azt követő pontjait a jegyzőkönyv tartalmának elferdítéséről; a C-172/01. P., C-175/01. P., C-176/01. P. és C-180/01. P. sz., International Power és társai kontra NALOO egyesített ügyekben 2003. október 2-án hozott ítélet (EBHT 2003., I-11421. o.) 156. pontját a határozatok indoklásának téves értelmezéséről; a C-442/03. P. és C-471/03. P. sz., P&O Ferries és Diputación Foral de Vizcaya kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 1-jén hozott ítélet (EBHT 2006., I-4845. o.) 63. és azt követő pontjait a határozat indoklásának elferdítéséről.

15 – A 14. lábjegyzetben hivatkozott Parlament kontra Samper ügyben hozott ítélet 40. pontja és a C-197/99. P. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2003. szeptember 11-én hozott ítélet (EBHT 2003., I-8461. o.) 64. és azt követő pontjai.

16 – A C-65/02. P. és C-73/02. P. sz., ThyssenKrupp kontra Bizottság egyesített ügyekben 2005. július 14-én hozott ítélet (EBHT 2005., I-6773. o.) 83. és azt követő pontjai; C-2/01. P. és C-3/01. P. sz., BAI és Bizottság kontra Bayer egyesített ügyekben 2004. január 6-án hozott ítélet (EBHT 2004., I-23. o.) 53. és azt követő pontjai; és a C-136/02. P. sz., Mag Instrument kontra OHIM ügyben 2004. október 7-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-9165. o.) 63. pontja).

44. E szempontok alapján szükséges megvizsgálni, hogy annak megállapítása, hogy O. Öcalan szerint a PKK már nem létezik, és az a következtetés, hogy ebből kifolyólag az nem hatalmazhatta meg eljárás indítására, a bizonyítékok elferdítését jelentette-e.

45. Az Elsőfokú Bíróság következtetései a kereset 16. pontján és O. Öcalan nyilatkozatának 27. pontján alapulhatnak,¹⁷ ahol mindegyik esetben a PKK feloszlásáról esik szó. Ezt az eseményt azonban a nyilatkozat máshol pontosabban leírja. Ahogyan azt az Elsőfokú Bíróság a fellebbezéssel megtámadott végzés 1. pontjában a bizonyítékként benyújtott okirat 16. pontjára hivatkozva kifejtette, a PKK kongresszusa 2002 áprilisában annak érdekében, hogy a PKK új irányultságát kifejezze, úgy határozott, hogy „2002. április 4-től a ‚PKK’ nevében végzett minden tevékenység beszüntetésre kerül, és a PKK nevében végzett tevékenység törvénytelennek minősül”.

46. Emellett e nyilatkozat 18. pontja szerint új alapokmány került elfogadásra, amely a PKK szerkezetét és szervezeti rendszerét módosította. Koordinációs szervezet fogta volna össze a Kurdisztán egyes részein létrehozott különféle szervezeteket. A KADEK megalakításához ezen okok vezettek.

47. A nyilatkozat 29. és azt követő pontjaiból ráadásul kitűnik, hogy a PKK-nak a terrorista

szervezetek listájára való felvételét különösen azért vitatják, mert az a KADEK tevékenységét akadályozná.

48. Végezetül O. Öcalan teljes körű meghatalmazást adott az érintett ügyvédek számára a korábban PKK néven ismert szervezet nevében való fellépésre.

49. Azt is figyelembe kell venni, hogy valamely olyan szervezet, amely e jogvita tárgyát képezi, jellegénél fogva nem rendelkezhet végleges és formális jogállással, amelynek jogi értelemben vett kezdete és vége egyértelműen megállapítható.

50. Ezzel összhangban egyszerűen nem lehet a bizonyítékok alapján levonni azt a következtetést, hogy a PKK már nem létezik, és ezért nem adhatott O. Öcalan részére meghatalmazást. Több alapja van a KADEK-et egyszerűen a PKK új elnevezésének tekinteni.

51. Még ha a KADEK elnevezésű szervezetet a már nem létező PKK jogutódjának tekintjük is – ahogyan a Tanács a tárgyaláson tette –, a Tanács álláspontjával szemben feltételezni kellene, hogy a jelen keresetet

17 – Az elsőfokú eljárásban benyújtott keresetlevél II. melléklete.

valójában a KADEK nyújtotta be PKK név alatt, a PKK által megszerzett jogok védelme érdekében.

52. A névváltozás vagy a jogutódlás mellett szól az a tény is, hogy a Tanács – ahogyan arra az Elsőfokú Bíróság a végzés 55. pontjában rámutat – a 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2003/902/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 2-i 2004/306/EK határozatával¹⁸ a KADEK és a KONGRA-GEL szervezeteket *mint a PKK más megjelenési formáit* felvette a vitatott listára. Az e neveket viselő szervezetek tehát továbbra is fennállnak.

53. Emellett az első felperes helyesen mutat rá az ötödik jogalappal összefüggésben, hogy a PKK-nak a vitatott listán terrorista szervezetként történő következetes szerepeltetése szükségessé teszi, hogy és legalább a listán való szerepeltetés megtámadása szempontjából jogképességgel és perképességgel rendelkezzen. Ezért képesnek kell lennie olyan személyek kinevezésére, akik a nevében eljárást tudnak indítani.

54. Ez az érv nem tisztán formális jellegű. Nyilvánvaló, hogy a Tanács mindmáig feltételezi, hogy a PKK még létezik, mivel vele szemben intézkedéseket tart fenn a terrorizmus leküzdése érdekében. Ahogyan az Első-

fokú Bíróság a 44. pontban megállapította, a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése alapján folyamatos felülvizsgálat tárgyát képezi, hogy a szervezetet továbbra is meg-alapozott-e a listán tartani. Ezt legalább hat hónaponként egyszer felül kell vizsgálni a fenti rendelkezésben hivatkozott 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (6) bekezdése értelmében.¹⁹

55. Azon nyilatkozat tekintetében, amelynek értelmében a PKK nevében végzett tevékenység törvénytelennek minősül, a bizonyítékot – ahogyan a PKK a tárgyaláson kifejtette – arra tekintettel kell értékelni, hogy – legalábbis a vonatkozó időszakban – azt az erőszakos cselekményektől való elhátárolódás szándéka vezette. Az ilyen cselekményeket a PKK politikailag már nem engedélyezhette. Ezt azonban a jelen kereset tekintetében nem lehet figyelembe venni.

56. Valójában még nem bizonyos, hogy O. Öcalan a PKK-t jogszerűen képviseli. Az Elsőfokú Bíróság megállapításai azonban O. Öcalan megbízásának hiánya tekintetében legalábbis elferdítik a nyilatkozatát. Kizárólag e jogalap tekintetében az Elsőfokú Bíróság végzése jogilag megalapozatlan, ezért hatályon kívül kell helyezni.

18 – HL L 99., 28. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 3. kötet, 98. o.

19 – E rendelkezést a fenti 4. pont ismerteti.

4. A hatodik jogalapról – hatékony bírói jogvédelem

57. A hatodik jogalap azokra a feltételekre vonatkozik, amelyeket a magánszemélyek által a közösségi bíróságok előtt benyújtott kereseteknek teljesíteni kell, különös tekintettel a személyében való érintettség bizonyításának szükségességére. Az első felperes arra hivatkozik, hogy ez a feltétel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménybe ütközik, mivel az emberi jogok közvetlen megsértése ellenére a keresetet elutasítják, ha az érintett személy ezzel egyidejűleg személyében nem érintett.

58. A Tanács e jogalapot elfogadhatatlannak tekinti, mivel az Elsőfokú Bíróság e kérdéssel az első fokú eljárásban nem foglalkozott. Ez az ellenvetés azonban nem meggyőző, mivel ha az Elsőfokú Bíróság az érvek vizsgálatát vagy az érvek alapos vizsgálatát elmulasztja, téves jogalkalmazást valósíthat meg.

59. E jogalapról azonban nem tűnik ki, hogy az Elsőfokú Bíróság határozatának melyik részére vonatkozik, azaz nem világos, hogy az Elsőfokú Bíróságnak mikor kellett volna ezeket az érveket megvizsgálnia. Ebben a tekintetben tehát a jogalap elfogadhatatlan. Emellett a PKK nevében benyújtott keresettel összefüggésben a személyében való érintettségre vonatkozó feltételek nem alkalmazhatók a megtámadás alátámasztására, mivel az Elsőfokú Bíróság a szervezet személyében való érintettségét a 27. pontban kifejezetten elismerte, és O. Öcalan az eljárást nem a saját nevében indította.

60. A hatékony bírói jogvédelemmel kapcsolatban azt az érvet is említették, hogy az Elsőfokú Bíróságnak a PKK létezéséről szóló határozata megfosztotta őt a hatékony bírói jogvédelemtől. Azonban ez az érv sem meggyőző. A hatékony bírói jogvédelem nem kívánja meg, hogy személyek más nevében eljárást indíthassanak, ha a képviselőikre nincsenek felhatalmazva.

61. Ezt a jogalapot tehát teljes egészében el kell utasítani.

5. A hetedik jogalapról – a tisztázás lehetősége

62. Végezetül az első felperes arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróságnak meg kellett volna neki adnia a lehetőséget arra, hogy megbízását tisztázza. Az Elsőfokú Bíróság eljárásának módja álláspontja szerint visszaélészerű, aránytalan és a természetjog elveivel ellentétes volt.

63. Az első felperes azonban elvileg megfelelő lehetőséget kapott a megbízása tisztázására – azaz először a keresetlevelében, majd a Tanács kifogásaira adott válaszában. Mivel a Tanács az elfogadhatatlansági kifogását részben arra a tényre alapozta, hogy az első felperes érvei szerint a PKK már nem

létezett, és ezért sem jogképességgel, sem perképességgel nem rendelkezett, ez lehetőséget teremtett e kérdés tisztázására. Az első felperes e lehetőséget ki is használta.

strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) sem állapítaná meg a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését még a büntetőbíróság által adott potenciálisan félrevezető iránymutatás esetében sem, ha az érintett személyt ügyvéd képviseli.²⁰

64. Amikor azonban a tárgyaláson erről a kérdéstről megkérdezték, az első felperes ugyanakkor rámutatott arra, hogy az Elsőfokú Bíróság előtt nem tett észrevételeket az ez utóbbi által a tényállás vonatkozásában végzett jogi értékelésre. A Tanács elfogadhatatlansági kifogásával ellentétben az Elsőfokú Bíróság nyitva hagyta a PKK jogképességének és perképességének kérdését, azonban elutasította O. Öcalan megbízását.

67. Az iránymutatás szükségessége azonban levezethető a kontradiktórius eljárás elvéből. Ez az elv többek között annak megelőzését szolgálja, hogy a bírósági határozatot olyan érvek befolyásolhassák, amelyeket a felek nem vitathattak meg.²¹ Ezáltal a „meglepetést okozó” határozat elkerülhető.

65. Az első felperes ezzel összhangban kijelenti, hogy az Elsőfokú Bíróságnak tájékoztatnia kellett volna őt az általa folytatott jogi értékelésről, azaz a megbízásával összefüggésben felmerült kételyekről annak érdekében, hogy e kételyeket eloszlathassa.

68. Az Elsőfokú Bíróság előtt a döntő érvet, nevezetesen a PKK létezésével összefüggő nyilatkozatot azonban a felek megvitatták, ezért e kérdés tekintetében elvben a további meghallgatásukra nem volt szükség.

66. A bíróságok főszabály szerint nem kötelesek a feleket a jogi értékelésük minden pontjáról meghallgatni az ítélethozatal előtt. A közösségi bíróságok éppen e tekintetben korlátozottak. E korlátozás a semlegességüket biztosítja. Mivel az előírásoknak megfelelően a feleket ügyvéd képviseli, rendszerint nincsen szükség iránymutatásra. A

69. Azzal összefüggésben, hogy a megbízás megfelelő volt-e, az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata különös szabályt tartalmaz,

20 – Lásd az EJEB 2004. november 29-én hozott ítéletét a 8535/02. sz., Coghlan kontra Egyesült Királyság ügyben benyújtott panasz elfogadhatósága tárgyában, 18. o. Ennek az ellenkezője is igaz azonban a büntetőeljárásban a vád váratlan megváltoztatása tekintetében az EJEB 2006. április 20-i, I. H. és társai kontra Ausztria ügyben benyújtott 42780/98. sz. panasz alapján hozott ítéletének 32. és azt követő pontjai alapján.

21 – A C-17/98. sz., Emesa Sugar ügyben 2000. február 4-én hozott végzés (EBHT 2000., I-665. o.) 18. pontja.

amely kivételes esetekben megkívánja, hogy az esetlegesen tisztázatlan kérdések esetén iránymutatást adjanak, és hogy lehetőség legyen a tisztázásra. Ha a magánjog hatálya alá tartozó jogi személyek által benyújtott keresetlevélhez nem csatolnak bizonyítékot arról, hogy a jogi személy ügyvédje számára adott meghatalmazás erre felhatalmazott személy által, szabályszerűen lett kiállítva, a hivatalvezető a 44. cikk 5. és 6. §-a értelmében ésszerű határidőt állapít meg, amelyen belül a felperesnek e rendelkezéseknek eleget kell tennie, akár úgy, hogy pótolja a kereset hiányait, akár úgy, hogy benyújtja a szükséges iratok bármelyikét.²² Nem rendkívüli, ha az Elsőfokú Bíróság lényeges kérdésekben még később is tájékoztatást kér.²³

70. Jelen ügyben az nem vitatott, hogy a PKK a magánjog hatálya alá tartozó jogi személy. Az Elsőfokú Bíróság azonban helyesen ismerte fel a végzés 28. pontjában, hogy a vitatott listán szereplő csoportok és személyek számára különlegesen nehéz lehet az elfogadhatóság érdekében megkövetelt bizonyíték benyújtása. E csoportoknak és személyeknek ezért legalább ugyanolyan védelmet kell biztosítani, mint a magánjog hatálya alá tartozó jogi személyeknek, akik rendszerint viszonylag könnyen bizonyítékot tudnak szolgáltatni azon személy megbízásáról, aki az ügyvédet az eljárásra meghatalmazta.

71. Ebből következően a vitatott listán szereplő csoportoknak további lehetőséget kell

biztosítani a bizonyíték beszerzésére, ha az eljárást indító személy megbízására vonatkozó bizonyítékok elégtelenek.

72. Erre a jelen ügyben nem került sor, mivel az Elsőfokú Bíróság a határozatának meghozatala előtt egyszer sem osztotta meg az első felperessel a megbízására vonatkozó kételeyeit.

73. Ebből kifolyólag az első felperes keresetének elutasítása az Elsőfokú Bíróság részéről eljárási szempontból hibás, mivel nem biztosította O. Öcalan számára a lehetőséget, hogy megbízását tisztázza. Az Elsőfokú Bíróság végzését ezen okból is hatályon kívül kell helyezni.

B – Az O. Öcalan által a PKK nevében benyújtott kereset elfogadhatóságáról szóló határozat

74. Meg kell vizsgálni, hogy a Bíróság – ahogyan arra az első felperes hivatkozik – tud-e az O. Öcalan által a PKK nevében benyújtott kereset elfogadhatóságáról véglegesen dönteni, vagy – ahogyan azt a Tanács másodlagosan kéri – az ügyet teljes egészében az Elsőfokú Bírósághoz kell visszautalni. A Bíróság alapokmánya 61. cikke első

22 – E rendelkezések szövege a fenti 15. és 16. pontban szerepel.

23 – Lásd a 6. lábjegyzetben hivatkozott Astipescu-ügyben hozott ítéletet.

bekezdésének második mondata értelmében, ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti.

75. A PKK nevében benyújtott kereset elfogadhatósága négy további kérdést vet fel.

76. Először is, még nem született döntés a Tanács azon jogalapja tekintetében, hogy a jelen ügyben a PKK-t nem lehet jogképesnek vagy perképesnek tekinteni. Másodszor, a Tanács álláspontja szerint még nem tisztázott, hogy a 2002/334 határozattal összefüggésben a keresetet határidőn belül nyújtották-e be. E kérdéseket az Elsőfokú Bíróság előtt közbenső eljárási kérdés keretében vették figyelembe. E kérdésekről tehát határozni kell.

77. Az elfogadhatóságra vonatkozó harmadik probléma szorosan összefügg a második jogalappal, nevezetesen hogy a kereset második tárgya, a 2002/460 határozat a PKK tekintetében megtámadható jogi aktus-e, vagy az csupán megerősítő aktus. A Bizottság e kérdést az első fokú eljárásban felvetette. Erről az Elsőfokú Bíróság a KNK tekintetében állást foglalt. Ebben a kérdésben is hozható tehát határozat.

78. Végezetül a negyedik kérdés arra vonatkozik, hogy O. Öcalan a PKK képviselőjének tekinthető-e. Ezt a kérdést először az Elsőfokú Bíróság végzésében vetették fel és döntötték el – az első felperes eljárási jogainak megsértésével – a tisztázás lehetőségét mellőzték. Ezért a végzés meghozatalának időpontjában arról nem lehetett határozni. A fellebbezési eljárás azonban megfelelő lehetőséget biztosított az első felperes és a többi fél számára, hogy O. Öcalan megbízásával összefüggésben érveiket előadják, amelynek eredményeként e kérdésről szintén határozni lehet.

1. A PKK jogképesességéről és perképesességéről

79. Korábban már megállapítást nyert, hogy a PKK jogképeségét és perképeségét el kell ismerni legalább a vitatott listára való felvétele tekintetében.²⁴ A Tanács kifogását e tekintetben ezért el kell utasítani.

2. Az eljárás megindítására nyitva álló határidő betartásáról

80. A Tanács első fokon azt kifogásolta, hogy a 2002/334 határozat megtámadására írá-

²⁴ – Lásd fent a 45. és azt követő pontokat.

nyuló keresetet nem határidőn belül nyújtották be. Noha a kereset benyújtásának határideje 2002. július 29-én lejárt, a keresetet csak 2002. július 31-én nyújtották be.

81. Ahogyan arra az Elsőfokú Bíróság előtt mindkét felperes hivatkozott, a keresetként megjelölt irat már 2002. július 24-én, azaz a határidőn belül megérkezett az Elsőfokú Bírósághoz. A felperesek arra hivatkoznak, hogy szilárd meggyőződésük, hogy a kereset aláírt, eredeti példányát eljuttatták az Elsőfokú Bírósághoz, azonban semmilyen bizonyítékot nem ajánlottak fel ennek alátámasztására.

82. A felperesek azt állították továbbá, hogy az Elsőfokú Bíróság 2002. július 29-én késő délután arról tájékoztatta őket, hogy eredeti aláírás a kereset egyik példányán sem szerepelt. Ezen iratnak az Elsőfokú Bíróság Hivatalában még fellelhető egyetlen példánya a fél három képviselőjének egyike által aláírt és egy további képviselőjének monogramjával ellátott kereset másolata. Emellett a 4. oldalon egy kézzel írott javítás másolata található.

83. Az Elsőfokú Bíróság tájékoztatását követően elküldött keresetlevél csak 2002. július 31-én érkezett meg. Ezen a fél két képviselőjének aláírása és harmadik képviselőjének monogramja szerepel.

84. Ilyen körülmények között azt a következtetést kell levonni, hogy a keresetként leírt első iraton valójában eredeti aláírások nem szerepeltek, és hogy az vélhetően a keresetlevél tervezetének másolata volt.

85. A megfelelő formában elkészített keresetlevél – a második irat – tehát az Elsőfokú Bírósághoz csak a keresetindításra nyitva álló határidő után érkezett be.

86. A 2002. július 24-én érkezett iratokat nem lehet faxnak vagy olyan másolatnak tekinteni, amely az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 43. cikkének 6. §-a szerint a meghatározott határidőben benyújtottnak minősül. Az eljárási határidők betartása akkor valósul meg, ha másolat küldése esetén tíz napon belül az eredeti példány is beérkezik az Elsőfokú Bírósághoz. A jelen ügyben az eredeti példányt nem küldték el, ehelyett egy új kereset érkezett egy újabb aláírással.

87. A 2002/334 határozat elleni kereset tehát határidő után érkezett, ennél fogva elfogadhatatlan. Az Elsőfokú Bíróság fellebbezéssel megtámadott végzésének a 2002/334 határozatra vonatkozó részét tehát fenn lehet tartani.

3. A 2002/460 határozat megtámadhatósága

88. A 2002/460 határozat tekintetében az eljárás megindítására nyitva álló határidőt vitathatatlannul betartották. A Bizottság azonban az Elsőfokú Bíróság előtt arra hivatkozott, hogy a PKK tekintetében ez csak megerősítő aktus volt. A PKK a 2002/334 határozatban pontosan ugyanúgy szerepelt.

89. Valamely pusztán megerősítő aktus nem számít olyan jogi aktusnak, amelyet megsemmisítés iránti keresettel meg lehet támadni.²⁵ Más azonban a helyzet akkor, ha a megtámadott határozat a helyzet ismételt vizsgálatának végleges eredménye.²⁶

90. A KNK tekintetében az Elsőfokú Bíróság a fellebbezéssel megtámadott végzés 44. pontjában megállapította, hogy az új, ezért külön megtámadható határozatnak számít:

„A 2002/460 határozattal (a továbbiakban: megtámadott határozat) kapcsolatban egyértelmű, hogy a határozat az általa hatályon kívül helyezett 2002/334 határozathoz képest új határozat. Egyrészt a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy a Tanács megállapítja, felülvizsgálja és módosítja azoknak a személyeknek, csoportoknak és szervezeteknek a listáját, akikre, illetve amelyekre ez a rendelet vonatkozik. Ebből következik, hogy a Tanács minden új jogi aktus esetén felülvizsgálja a vitatott listát. Másrészt a felülvizsgálat nem korlátozódik új személyek vagy szervezetek felvételére, illetve egyes személyek vagy szervezetek levételére, mivel a jog tiszteletén alapuló Közösségben elfogadhatatlan, hogy az egyes személyekre vagy szervezetekre vonatkozóan tartós korlátozó intézkedéseket létrehozó jogi aktus korlátlan ideig hatályban maradjon, anélkül hogy a kibocsátó intézmény azt a felülvizsgálatot követően szabályszerűen ismételtelen elfogadja. Ebből következően a perfüggőségi kifogás alapján a KNK annak ellenére megtámadhatja a PKK-t az említett listán továbbra is megemlítő 2002/460 határozatot, hogy a vitatott listára a PKK-t először felvevő 2002/334 határozatot is megtámadta.”

25 – A C-123/03. P. sz., Bizottság kontra Greencore ügyben 2004. december 9-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-11645. o.) 39. pontja és a C-180/96. sz., Egyesült Királyság kontra Bizottság ügyben 1998. május 5-én hozott ítélet (EBHT 1998., I-2265. o.) 27. és azt követő pontjai; lásd még a 42/59. és 49/59. sz., SNUPAT kontra Főhatóság egyesített ügyekben 1961. március 22-én hozott ítéletet (EBHT 1961., 101. o.), a 166/86. és 220/86. sz., Irish Cement kontra Bizottság egyesített ügyekben 1988. december 15-én hozott ítélet (EBHT 1988., 6473. o.) 16. pontját, a C-480/93. P. sz., Zunis Holding és társai kontra Bizottság ügyben 1996. január 11-én hozott ítélet (EBHT 1996., I-1. o.) 14. pontját és a C-12/90. sz., Infotec kontra Bizottság ügyben 1990. november 21-én hozott ítélet (EBHT 1990., I-4265. o.) 10. pontját.

26 – A C-138/03., C-324/03. és C-431/03. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2005. november 24-én hozott ítélet (EBHT 2005., I-10043. o.) 37. pontja.

91. Mindkét félhez hasonlóan én is egyetértek a 2002/460 határozat megítélésével, különösen mert a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésében hivatkozott felülvizsgálatot a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (6) bekezdésében megfogalmazott szempontok szerint kell elvégezni. E rendelkezés szerint a mellékletben található listában szereplő személyek és szervezetek nevét rendszeresen és legalább hat hónaponként felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy biztosítva legyen a

listában való fenntartásuk megalapozottsága.²⁷

92. Ebből következően a 2002/460 határozat a PKK tekintetében is megtámadható jogi aktus.

4. A megbízásról

93. Végezetül azt kell megvizsgálni, hogy O. Ócalan valóban jogosult volt-e arra, hogy az eljárásban részt vevő ügyvédek a PKK nevében kereset benyújtására meghatalmazza.

94. E pont vizsgálatához fel kell idézni az Elsőfokú Bíróság fellebbezéssel megtámadott végzésének 28. pontjában megfogalmazott megállapításokat:

„Meg kell továbbá állapítani, hogy a terrorizmus leküzdése érdekében korlátozó intézkedésekkel érintett személyek, csoportok és szervezetek nevét tartalmazó, vitatott listán szereplő személy esetében a megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságára vonatkozó szabályozást a jelen ügy körülményei alapján kell értelmezni. E csoportok vagy szervezetek esetében elképzelhető ugyanis, hogy azok

vagy jogilag nem is léteznek, vagy a jogi személyekre szokásosan alkalmazandó általános jogszabályokat nem tudták tiszteletben tartani. Ezért túlzott alaki követelmények előírása bizonyos esetekben a megsemmisítés iránti keresetindítás lehetőségének megtagadásával járna, holott ezek a csoportok és szervezetek közösségi korlátozó intézkedések tárgyát képezték.”

95. E megfontolások meggyőzők, különösen az eljárási feltételként meghatározott megbízás vizsgálatával összefüggésben. E vizsgálat nem jelentheti akadályát az eljárás megindításának, ha fennáll a közvetlen és személyében való érintettség. Ehelyett annak biztosítását célozza, hogy az eljárást a ténylegesen érintett szervezet indítsa meg, és ne harmadik személy, aki valójában közérdekű keresetet nyújt be, vagy éppen azon szervezet érdekeivel ellentétesen jár el, amely látszólag a keresetet benyújtotta.

96. Ebből kifolyólag aránytalan volna a megbízásról teljes bizonyítékot kérni olyan személytől, aki egy ilyen szervezet nevében indít eljárást. Ehelyett alapvetően elegendőnek kell tekinteni azt, ha a személy meghatalmazása hihető mértékben alátámasztható. Ha azonban az alperes intézmény kétségesnek tartja, hogy a személy az eljárást indító szervezetet képviseli, akkor ezen intézmény feladata a felperes érveinek cáfolata e kételemek megfelelő alátámasztása révén.

27 – E rendelkezés szövege fent a 4. pontban szerepel.

97. Ha e kritériumokat az elsőfokú eljárásban elhangzott érvekre vonatkoztatjuk, akkor is lényeges kétely merül fel azzal összefüggésben, hogy O. Öcalan a PKK-t képviseli-e. Ő valóban A. Öcalannak, a PKK Törökországban bebörtönözött vezetőjének fivére, és feltehetőleg a PKK vezetőségének tagja volt.²⁸ A megbízásban azonban a PKK *korábbi* tagjaként jellemezte magát. Eközben O. Öcalan elméletileg másokkal együtt kilépett a KONGRA-GEL néven említett szervezetből.²⁹ Ezért jó okkal megkérdőjelezhető, hogy a PKK-t vagy – saját szavaival élve – a „korábban PKK néven ismert szervezet” képviselte-e, amikor meghatalmazta az ügyvédek, hogy a PKK nevében eljárást indítsanak.

98. A fent kifejtettekkel összhangban e kételyek azonban a kereset elutasítását nem tették lehetővé az Elsőfokú Bíróság számára, anélkül hogy az akkori felperes e kérdésről meghallgatta volna. A kételyeknek arra kellett volna késztetnie az Elsőfokú Bíróságot, hogy biztosítsa az első felperes számára a kérdés tisztázásának lehetőségét.³⁰

99. A jelen fellebbezési eljárásban az első fellebbező benyújtott egy Mark Mullertől, az egyik ügyvédtől származó felvilágosítást,

amely annak tisztázását célozta, hogy a keresetet valóban a PKK nevében nyújtották be. M. Muller A. Öcalant képviseli az EJEB előtt folyó eljárás során.³¹ A. Öcalan a PKK központi vezéralakja, és O. Öcalan nyilatkozata szerint a KADEK elnökévé is megválasztották.³² M. Muller azt állítja, hogy A. Öcalan arra utasította, hogy támadja meg a PKK-nak a vitatott listára való felvételét. A PKK és az állítólagos utódszervezet, a KADEK más vezetői látszólag ugyanezt az utasítást adták neki.

100. Az Elsőfokú Bíróság eljárási előírásainak való megfelelés érdekében M. Muller O. Öcalanon keresztül kért meghatalmazást, aki akkoriban mind a korábban PKK néven ismert szervezet, mind a KADEK magas rangú képviselője volt.

101. E nyilatkozat szerint a korábban PKK néven ismert szervezet vezetése kérte a kereset benyújtását. Ha a PKK érdekeit, valamint a listára való felvétel idején a médiában megjelent információkat vesszük figyelembe,³³ kétségtelen, hogy a vitatott

28 – Lásd a National Memorial Institute for the Prevention of Terrorism által működtetett Terrorism Knowledge Base oldalon szereplő bejegyzést; <http://www.tkb.org/KeyLeader.jsp?memID=121>, valamint a BBC tudósítását a PKK-nak a vitatott listára való felvételéről; <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/1964954.stm>.

29 – Bundesministerium des Innern (Deutschland) (Német Szövetségi Belügyminisztérium) (Németország), *Verfassungsschutzbericht 2004* (2005), 228. o.; http://www.verfassungsschutz.de/de/publikationen/verfassungsschutzbericht/vsbericht_2004/vsbericht_2004.pdf. Lásd még a 28. lábjegyzetben hivatkozott bejegyzést.

30 – Lásd fent a 67. és azt követő pontokat.

31 – Ez kiderül az EJEB 2005. május 12-i és 2003. március 12-i ítéleteiből, mindkettő a 46221/99. sz. panaszra vonatkozik (Öcalan kontra Törökország ügy).

32 – Az elsőfokú eljárásban benyújtott keresetlevél II. mellékletében szereplő nyilatkozat 19. pontja.

33 – Lásd a 28. lábjegyzetben hivatkozott BBC tudósítást.

lista megtámadása valóban megfelel a PKK akaratának.

102. Abból a tényből, hogy O. Öcalan állítólag kilépett a PKK-ból, vagy mostani nevén a KONGRA-GEL-ből, ugyancsak nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a keresetet már nem a PKK nevében nyújtották be. Az ügyvédek nem O. Öcalan, hanem a korábban PKK néven ismert szervezet érdekében járnak el. Az eljárásra való jogosultságukat nem lehet arra hivatkozva megkérdőjelezni, hogy a PKK képviselője, aki korábban meghatalmazta őket, esetleg már nem képviseli ezt a szervezetet.

103. E bizonyíték kellően alátámasztja azt a – megdönthető – vélelmet, amely szerint a keresetet helyesen a PKK nevében nyújtották be. A Tanács e vélelem megdöntésére semmilyen érvet nem hozott fel.

104. A PKK nevében benyújtott kereset tehát a 2002/460 határozat megtámadásáról szóló része tekintetében elfogadható.

C – S. Vanly KNK nevében benyújtott fellebbezéséről

105. A KNK keresetével összefüggésben a fellebbezés a Bíróság által a személyében való

érintettséggel összefüggésben megállapított kritériumokra vonatkozik, amelyeknek az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján teljesülniük kell ahhoz, hogy valamely személy megtámadhasson valamely rendeletet.

106. Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében természetes vagy jogi személy személyében való érintettsége akkor állapítható meg, ha ez az aktus sajátos jellemzői vagy őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rá, és ezáltal a határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti őt.³⁴

107. Az Elsőfokú Bíróság ezzel összefüggésben a fellebbezéssel megtámadott végzés 52. pontjában megállapította, hogy a PKK-ra vonatkozó megtámadott határozatban foglalt tilalom a KNK-ra és tagjaira is éppúgy vonatkozik, mint a Közösségben minden más személyre. Az a tény, hogy politikai nézeteik miatt a KNK és tagjai másoknál jobban érzik e tilalom hatását, még nem jelenti azt, hogy őket a Közösségen belül bármely más személy tekintetében egyéníteni lehetne. Az

34 – A 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én hozott ítélet (EBHT 1963., 197., 223. o.); a C-452/98. sz., Nederlandse Antillen kontra Tanács ügyben 2001. november 22-én hozott ítélet (EBHT 2001., I-8973. o.) 60. pontja; a C-50/00. P. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 25-én hozott ítélet (EBHT 2002., I-6677. o.) 36. pontja.

a tény ugyanis, hogy valamely általános hatályú jogi aktus a hatálya alá tartozó különböző jogalanyokra eltérő konkrét hatásokat gyakorolhat, nem különbözteti meg őket minden más érintett személytől, mivel e jogi aktus objektív módon meghatározott helyzet alapján alkalmazandó.

108. A második felperes nem vitatja a személyében való érintettség feltételének alkalmazását. Ehelyett véleménye szerint a személyében való érintettség kritériumát figyelmen kívül kell hagyni az alapvető jogok megsértésének gyanúja esetén, hiszen a Közösség közelmúltban elfogadott szabályai az alapvető jogok szempontjából egyre inkább lényegesek. Az alapvető jogokat érintő ügyekben a Bíróságnak inkább az EJEB előtti panaszok esetében alkalmazott elfogadhatósági kritériumra kellene összpontosítania. Ebben az eljárásban elég a közvetlen érintettséget igazolni, még akkor is, ha kár nem keletkezett. A KNK közvetlenül érintett, mivel a kurdok jogait támogató tevékenységét akadályozták a PKK-val való szoros kapcsolatai miatt.

109. Ezt az érvet el kell utasítani. A Bíróság az Unión de Pequeños Agricultores ügyben hozott ítéletben – álláspontom szerint meggyőző módon – kijelentette, hogy a közösségi jog jelenlegi állása szerint a nemzeti bíróságoknak és a közösségi bíróságoknak közösen kell biztosítaniuk a hatékony bírói jogvédelmet a közösségi aktusokkal szemben, ezért nincs szükség a jog további fejlődésére az egyének keresetindítási joga tekintetében:

„40 Márpedig, a Szerződés egyrészről 173. cikkével (jelenleg, módosítást követően EK 230. cikk) és 184. cikkével (jelenleg EK 241. cikk), másrészről 177. cikkével (jelenleg EK 234. cikk) teljes jogorvoslati és eljárási rendszert hozott létre, melynek célja, hogy a közösségi bíróságra ruhazza az intézmények jogi aktusai jogszerűségének felülvizsgálatát (lásd ebben az értelemben a 294/83. sz., Les Verts kontra Parlament ügyben 1986. április 23-án hozott ítélet [EBHT 1986., 1339. o.] 23. pontját). E rendszerben, mivel a természetes vagy jogi személyek a Szerződés 173. cikkének negyedik bekezdésében meghatározott elfogadhatósági feltételek miatt közvetlenül nem támadhatják meg az általános hatályú közösségi jogi aktusokat, ezen aktusok érvénytelenségére az eset körülményeitől függően vagy a közösségi bíróság előtt a Szerződés 184. cikke alapján járulékosan, vagy a nemzeti bíróságok előtt hivatkozhatnak, és mivel ez utóbbiak nem rendelkeznek hatáskörrel arra, hogy maguk állapítsák meg az említett jogi aktusok érvénytelenségét (lásd a 314/85. sz., Foto-Frost-ügyben hozott ítélet [EBHT 1987., 4199. o.] 20. pontját), a természetes vagy jogi személyek indítványozhatják a nemzeti bíróságnál, hogy e tekintetben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszen a Bíróság elé.

41 Tehát a tagállamok feladata olyan jogorvoslati és eljárási rendszer előírása, amely lehetővé teszi a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartásának biztosítását.

42 E keretek között a jóhiszemű együttműködésnek a Szerződés 5. cikkében

(jelenleg EK 10. cikk) kimondott elvével összhangban a nemzeti bíróságok amennyire lehetséges kötelesek úgy értelmezni és alkalmazni a jogorvoslati jog gyakorlására irányadó belső eljárási szabályokat, hogy lehetővé tegyék a természetes és jogi személyek számára, hogy bíróság előtt az általános hatályú közösségi jogi aktus érvénytelenségére hivatkozva vitathassák ez utóbbinak a velük szemben való alkalmazására vonatkozó bármely nemzeti határozat vagy más intézkedés jogszerűségét.

Szerződés által a közösségi bíróságok számára megállapított hatáskör kereteit túllépnek.

43 [...]

44 Végezetül hozzá kell tenni, hogy a Szerződés által felállított jogszerűségi felülvizsgálati rendszer alapján természetes vagy jogi személy rendeletet csak akkor támadhat meg, ha nemcsak közvetlenül, hanem személyében is érintett. Jóllehet ez utóbbi feltételt a hatékony bírói jogvédelemhez való jog alapelveinek fényében kell értelmezni, figyelembe véve a felperest egyéníthető egyes körülményeket (lásd például a 67/85., 68/85. és 70/85. sz., Van der Kooy és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1988. február 2-án hozott ítélet [EBHT 1988., 219. o.] 14. pontját; a fent hivatkozott Extramet Industrie kontra Tanács ügyben hozott ítélet 13. pontját, valamint a fent hivatkozott Codorniu kontra Tanács ügyben hozott ítélet 19. pontját), az ilyen értelmezés azonban nem vezethet az említett, a Szerződésben kifejezetten előírt feltételtől való eltéréshez, anélkül hogy a

45 Ugyan elképzelhető az általános hatályú közösségi jogi aktusok jogszerűségi felülvizsgálatára olyan rendszer, amely eltér az eredeti Szerződés által létrehozott és alapelvei tekintetében sosem módosított rendszertől, adott esetben a tagállamoknak kell – az EU 48. cikknek megfelelően – a jelenleg hatályos rendszert módosítaniuk.”³⁵

110. Mivel a KNK-t a megtámadott határozat nem egyénítette kellőképpen, az nem indíthat megsemmisítés iránti keresetet. Ehelyett a nemzeti bíróságtól kellett volna jogvédelmet kérnie. A gyakorlatban ez nem jelenthet problémát, mivel angol ügyvédek képviselik, és az Egyesült Királyság bíróságai, ha az egyének jogait közvetlenül érintő közösségi aktus érvényességét kétségesnek találják, előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezhetnek a Bíróság előtt.³⁶

35 – A 34. lábjegyzetben hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott ítélet.

36 – Lásd a C-491/01. sz., British American Tobacco [Investments] és Imperial Tobacco ügyben 2002. december 10-én hozott ítéletet (EBHT 2002., I-11453. o.); a C-210/03. sz., Swedish Match ügyben 2004. december 14-én hozott ítéletet (EBHT 2004., I-11893. o.); a C-154/04. és C-155/04. sz., Alliance for Natural Health és társai egyesített ügyekben 2005. július 12-én hozott ítéletet (EBHT 2005., I-6451. o.); a C-453/03., C-11/04., C-12/04. és C-194/04. sz., ABNA és társai ügyben 2005. december 6-án hozott ítéletet (EBHT 2006., I-10423. o.); a C-344/04. sz., IATA és ELFAA ügyben 2006. január 10-én hozott ítéletet (EBHT 2006., I-403. o.); a C-535/03. sz., Unitymark és North Sea Fishermen's organisation ügyben 2006. március 23-án hozott ítéletet (EBHT 2006., I-2689. o.).

111. A KNK tárgyaláson elhangzott érvei, amelyek szerint az Európai Közösségen kívülről nem tud előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezni, nem meggyőző. A Tanács határozata csak a Közösségen belül vált ki joghatásokat. Amennyiben ezek – például a pénzeszközök befagyasztása – a KNK-t érintik, ez utóbbi a Közösségen belül kérhet jogvédelmet, és e bíróságok meghatározott feltételek esetén a Bíróság előtt előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezhetnek. Szélesebb körű jogvédelmet – például a PKK terrorista szervezetként való megítélésének vonatkozásában – azonban nem szükséges számára biztosítani.

112. Ebből következően a KNK keresetével összefüggő jogalapot el kell utasítani.

114. Mivel a KNK fellebbezését el kell utasítani, ezzel összefüggésben a költségekről határozni kell.

115. Az eljárási szabályzat 69. cikke 2. §-ának első bekezdése értelmében a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A 69. cikk 2. §-ának második bekezdése értelmében több pervesztes fél esetén a Bíróság határoz a költségek megosztásáról.

116. A KNK-t, mivel a fellebbezési eljárásban pervesztesnek bizonyult, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a felmerült költségek viselésére a fellebbezés rá vonatkozó része tekintetében.

VI – A költségekről

113. A Bíróság eljárási szabályzata 122. cikkének első bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, vagy ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.

117. Noha a fellebbezést szigorúan eljárási szempontból nézve a PKK és a KNK együtt nyújtotta be, a PKK nem kötelezhető a KNK fellebbezési költségeinek viselésére. A fellebbezés lényegében két külön eljárásra vonatkozik, amelyek külön jogi megítélést igényelnek.

VII – Véggövetkeztetések

118. Mindezek alapján azt javaslom, hogy a Bíróság a következőképpen határozzon:

1. Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróság T-229/02. sz., PKK és KNK kontra Tanács ügyben 2005. február 15-én hozott végzése rendelkező részének 1. és 2. pontját helyezze hatályon kívül, amennyiben azok az O. Öcalan által a Kurdisztáni Munkáspárt (PKK) nevében indított keresetnek a 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2002/334/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2002/460/EK határozat ellen irányuló részét érintik;
2. az O. Öcalan által a PKK nevében indított keresetet a 2002/460 határozat ellen irányuló részében nyilvánítsa elfogadhatónak, és az ügyet érdemi határozathozatalra utalja vissza az Elsőfokú Bírósághoz, és a költségekről jelenleg ne határozzon;
3. a fellebbezést ezt meghaladó részében utasítsa el;
4. a Kurdisztáni Nemzeti Kongresszust kötelezze az általa benyújtott fellebbezés költségeinek viselésére.